

ბილობზე, ის მაცერა ეხლა მართლზაც, და შეუძრალებლად გლეხებს, იმ საკულ-
დავ გლეხებს, აულის ხელიდამ ჭირიფას შევილის საღირალის, მარჯვენა ხელს,
აგჭირების და დალხინების ტალკუესც, ხარ-ძრონებს კარგობლივ, მოურცებდნ
ტექ თითონ ვიყავ მოწამე, რომ იმ დღეებში ბორის ხელი სოფელში ერთ-
გავივრდულ დედაკაცს ორი ჯამშივით ძროშები მოუკლა ამ საშინელმა ავათ-
მყოფობამ. საბრალო იყო მაშინ ის დე-
დაკაცი! მშინი ცრემლი „ზღვას ერთი-
და!... მე თვალით ნახულს ვამბობ, თო-
რებ გაგონილი, ნამდვილი ხმები ათასი-
შით შემიძლია ჩამოიტაღო...“

შე საგრძნობლად ერცელდება და გვერცელდა ერთი, რომ ასე გასინჯეთ შესრის პოლიციაში ქალაქიდამ დარიგე-
ბა მოუიდა, რომ ყოველ სამამასახლისო-
ში აღილობრივ ენაზედ გადაკეთებული გავიზანოს თითო ეკუტებლიარი ამ და-
რიგებისა.

ვაშ მოხულა დრო, რომ რითაც მე-
ნება ხელი გაუწყოთ, გზა უჩენოთ, და კა-
მარით უმეცარს ხალხს. ძეირფასია იმი-
სოვის ერთი სიტყვაც; უბრალო დარიგე-
ბაც, სხვა რო არა იყვნეს რა, გულის გა-
საკუთებლათაც!

ამისათვის გთხოვთ მიღლოთ ეს დარი-
გება კიდეც ქალაქელი დოქტორისა და
თქენერ განხეთის შემწეობით გამოსტეო
საქვეყნოთ. მუმა ამ მოკლე ხანში გა-
მოვიდა ამ გვარი დარიგება თქმენგან,
მაგრამ, როგორც ხედავთ, ეს სულ სხვა
შინაარისის არის. იქნება ამაშიაც გამოვი-
დეს მართალი და გამოსადეგარ ზოგი-
ერთი მუხლები.

და ეს რესულიდამ გადმოკეთებული
„დარიგებები“, თუ როგორ უნდა მოი-
ქონენ სოფლები, როცა იმათი პირუ-
ცხვები ხდებან ავათ:

ვარდისა ლეონ შობელის. პისთვის უმეტეს
ილენ გვენამ გისია.

ამ ტრიქონების ამოკითხვით ცნობის-
მოყარეობა უფრო აღმეძრა და გაუდე-
ქი გზას.

ახალქალაქიდგან ვარძიამდე სულ 22
ერსი ითვლება. ზრა ის მხრივ მიღის:
საურმე სოფ. ნაქალაქევზე და საცხენოსნო
სოფ. ზუმურლოზე.

ნაშუადლენის 4 საათი იყო, რომ ერ-
თის-თანა-მოგზაურით გზას უკეთ ვადე-
ქით. გზაზედ და მინდვრებში, კეირა დღის
გამო, ხალხის მოძრაობა შეწყვეტილი
იყო, და მხოლოდ მინდვრები კი წარმო-
ადგენდნენ უერად-უერად სურათს: ზო-

რ.) 1) მურე ულ ით, ხომ პირუც-
ყვამი დაწყო კოჭლობა, ბარბაცი, ან პი-
რიდამ დაუწყო დენა დორბლმა, უნდა
დააგდოთ ეს პირუცები სახლში, ნახირში
არ გაურიოთ და ნაცელად მშრალი სა-
კმლისა (თივის, ან ბზისა) აძლიოთ მხო-
ლოდ ფქვილ ნარევი წყალი.

2.) პირი ავათმყოფ საჭონელს გაუწ-
მინდეთ დანაყილი მარილით, მემრე მოა-
მიადეთ წასასმელი (მაზრ) და დალა-სალ-
მობით და მშუადლეზედ წაუსიოთ პირ-
ში. შე წასასმელი მოამზადეთ მშაირათ:
აიღეთ ექვითოდე თავი ნიორი და დანა-
ყეთ, შიგ ჩაუტავთ ნახევარი გრივანქა
პურის ფქვილი და ერთო ან ორი სტა-
ქანი ძმარი. შეელა ესენი აურიეთ ერთად
ისე, რომ თხელი ცოშივით გაკეთდეს.
შელა ჯოხზედ მიკარით ჩბილი მხვარი,
ამოაელეთ ეს მხვარი მომზადებულ წა-
სასმელში და წასკრეთ პირზედ აეთმყოფ
პირუცვს. თუ ძმარი ერ იშვივოთ წა-
სასმელის გაცკეთებლათ, ამის მაგივრათ
იქმარეთ ალუჩის, შეინდის, ან ვამლის
წვენი.

3.) ავათმფოფი წლიქები უნდა მობა-
ნოთ წმინდა თბილი წყლით. თუ ჩლირ-
ქებში ჯერ არ შესულა სიმყრალე, მა-
შინ ჩლირქები შეუკარით მჩერებით და
ეს მჩერები ძალა დასველეთ ციცი
წყლით; თუ სიმყრალე გაჩნდა და უ-
აქა-იქა აფრიდა, მოშორდა,—ის მოშო-
რებული ნაწილები მოსცერით დანით და
მოკრილზედ დაადეთ ან სკიპიდარი
წმინდა კუპრი, ან, თუ ამაების შოვ-
ნა შეუძლებელი იქნება, დაადეთ შავი ან
თეთრი ნავთი და შეუკარით მჩერებით.

4.) თურქულით ავათმყოფი საჭონე-
ლი ამყოფეთ ჩბილ ალაგას და ნუ ამუ-
შავებთ.

5.) როცა პირუცვი რჩენაში შევა,

უნდა აძლიოთ საჭმლელი ციც რუკა, რამ
ხამაო ძრიელ არ გაძლიერდეთ.

6.) შეელა ვარგათ შეიძ საჭმელელს
კვირაში ორჯერ აძლიერ მაროლი.

7.) ნუ დალევინებმთ წყალს თხრილ-
ში, საღაც იტოტება ისეთი წყალი, რო-
მლითაც რწყმენ ყანებს, უნახებს, ბა-
დებს და ბოსტნებს.

II

გა და და არა თით:

1.) როგორც რომ შეატყობს მწყემსი
ან პატრონი, რომ პირუცყვმა მომწუნია, კურები ჩამოყარა და საჭმელს ცუდათ
სჭამი, დაუყონებლივ მოაშორეთ ის ავათ-
მყოფი კარგათ მყოფებს და დააყენეთ
ცალკე, ისე, რომ სალები არ მივარონ;
დაანებეთ თავი საჭმლის (თივის ან ბზის)
ძლევას, თუნდაც კიდევ სჭამდეს საჭ-
მელს და ხშირ-ხშირად (ხუფელ, ან კე-
სჯერ დღეში) დაალევინეთ ქატო, ან
ფქვილ ნარევი წყალი.

2.) თუ ავათმყოფი საჭონელი მუსელ-
ში მაგრათ არის, მაშინ უნდა დაალევი-
ნოთ იმას თბილ წყალ ნარევი გრით
გირეანქა სამარხეო ზეთი; ზეთი არ უნდა
იყენეს მწარე, და ბოთლში თბილ წყალ-
თან უნდა კარგათ დანჯლრეს, რომ მა-
ლე არ დაილეკოს, და ისე ჩესხას პირ-
ში.

3.) როცა ავათმყოფი პირუცყვეს გამო-
ანდება სიფალარათე, მაშინ იმას უნდა
ასეთ დილით, შუაღლისას და საღამოო-
ბით სას-სამი ბოთლი შაბ ნირევი მო-
ხარშული ქერის წვენი. შაბი უნდა ჩა-
ურიოთ თითო ბოთლში ჩაის კოვზის
მეოთხედ-მეოთხედი; ქერის წვენი არ რო-
გორ უნდა მომზადედს: აიღეთ საში გირ-
ვანქა ქერი, ჩაყრეთ ქვაბში, დაასხით სა-
მი ლიტრა (ლიტრა ცხრა გირვანქა)
წმინდა წყალი და აღულეთ იმ დრომდი,

ნაატრისა, მთლივ წითელი თლილი ქვით
ნაშენი და გუმბათ მონგრეული, მაშინ
კი უნებლიერ მომაგონდა ქაროველების
აქ ღღესმე გაძლიერებული ცხოვრება.
ეს შესანიშნავი მონასტერი აშენებულია
მე-IX საუკუნეში საქართველოს მეფის
ლეონ III-ის მეფობის დროს, 964
წელსა. გამიგონია, რომ ზეღურაშერი-
ლიც ჯერ თითქმის შეუშლელათ აქესა;
მაგრამ, რაღაც ბინდი გზას გაშურებდა,
ამის ამოკითხეა საკულაოთ გადაესდე.

ილ. პლაზაშევე

